

Arrest

nr. 290 059 van 9 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HEYVAERT
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GASPART, die *loco* advocaat P. HEYVAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 6 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 27 juli 2020.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 oktober 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 22 februari 2022 met nummer X wordt de beslissing van 12 oktober 2021 vernietigd.

Zonder de verzoekende partij opnieuw te horen neemt de commissaris-generaal op 6 september 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U, die verklaart over de Turkse nationaliteit te beschikken, verklaart geboren te zijn in Akhisar (West-Turkije). Samen met uw ouders woonde u te Izmir, maar ging u in de periode 2015-2016 studeren aan het militaire lyceum te Bursa.

Uw vader is een intussen gepensioneerd militair. Zijn pensioen dateert van kort na de mislukte poging tot staatsgreep in juli 2016. Hij had de rang van 1e sergeant en werkte eerst voor de [...], nadien was hij in functie als 'protocol' ambtenaar voor [...]. Uw vader bleef aanvankelijk aan het werk na de mislukte staatsgreep, maar omdat de sfeer binnen het militaire bestel helemaal kantelde en hij sowieso in aanmerking kwam voor pensioen, heeft hij dat pensioen in 2017 aangevraagd en bekomen.

Na de mislukte staatsgreep, eind juli 2016, werd uw school, net zoals vele andere militaire lycea, gesloten en ging u terug bij uw ouders - intussen verhuisd naar Eskisehir - wonen. Nadat uw vader kort daarna met pensioen ging, verhuisde het ganse gezin terug naar Izmir. Uw ouders vertoeven op dit moment nog steeds in Izmir. U studeerde in de tussentijd Duits, in de hoop op termijn in Duitsland te kunnen gaan studeren. Met het oog op uw buitenlandse studies vroeg u een internationaal paspoort aan.

In januari 2019, jullie woonden toen al in Izmir, werd uw vader opgepakt door de antiterrorisme eenheid. Hij werd eerst een week in voorhechtenis vastgehouden en werd vervolgens weer vrijgelaten. Uw vader werd immers verdacht van banden en lidmaatschap met/van de intussen verboden Gülen-beweging. De bal ging aan het rollen nadat uw vaders telefoonverkeer werd nagegaan. Blijkbaar was het verboden om vanop de militaire school te bellen via GSM of prepaidkaarten of munttelefoons. Het telefonisch contact tussen u en uw vader zou aanleiding hebben gegeven tot verdachtmakingen en een rechtszaak. De rechtszaak tegen uw vader kwam een eerste keer voor in juni 2020. U zegt dat hij een lange gevangenisstraf riskeert.

In februari 2020 was uzelf op vriendenbezoek in Ankara toen u er vernam dat een vroegere studiegenoot van u, MFU, bekentenissen had afgelegd, waarin uzelf alsook een bekende van jullie familie, nl. ene [H.D], wordt vernoemd en in verband wordt gebracht met Fetullah Gülen. Nochtans zou de betreffende bekentenis dateren van 2017. Niettegenstaande werd jullie vriend HD opgepakt op de dag dat u vanuit Ankara terugkeerde naar Izmir.

U was immers bevriend met de zoon van [H.D], nl. [S.D.] Samen doorliepen jullie dezelfde scholen. [H.] werd, net zoals uw vader, ervan verdacht gebruik te hebben gemaakt van munttelefoons en prepaidkaarten, alsook zou in zijn geval de link zijn gelegd met het bezoeken van samenkomsten en gebedshuizen gelieerd met Fetullah Gülen. Hij diende eveneens voor de rechtbank te verschijnen. In het juridisch dossier van [H.] zou uw naam een aantal keer voorkomen als zijnde een leerling van de militaire school die tijdens zijn studies contact had met Gülenisten. Het verband tussen u en [H.] zou zijn gelegd omdat u in de 8e klas uw huiswerk ging maken bij H thuis. De informatie vervat in de aanklacht zou zijn verklikt door voormelde [M.F.U.], een soort 'levenscoach' die jongeren voorbereidde op hun hogere studies en hen ook begeleidde in hun religieuze leven. Voormelde persoon verklikte anderen in ruil voor zijn eigen vrijheid. U vreest dat 'het dossier [M.U]' de eerste klacht/rechtszaak tegen uw vader verder zal verzwaren en ook uzelf in de problemen zal brengen.

Op aanraden van een advocaat heeft uw familie besloten dat uzelf, na uw terugkeer uit Ankara, het land diende te verlaten. U vertrok op 5 maart 2020. Met de bus vanuit Izmir reisde u naar de luchthaven van Antalya. U had via 'TUI Fly' een vlucht naar Jamaica geboekt, met tussenlanding in Brussel. Als Turks inzittende had u voor deze reis geen visum nodig. U was in het bezit van uw Turkse nüfus én Turkse paspoort, geldig van 21 maart 2019 tot 21 maart 2024. U kwam dezelfde dag nog aan in België waar u de volgende dag op de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende originele stukken neer: een uittreksel uit het geboorteregister, een geboorteakte, uw nüfus en paspoort. Alsook legt u kopieën neer van een foto van u op het lyceum, van een puntenlijst en van verschillende gerechtelijke documenten aangaande de aanklacht tegen uw vader alsook een Proces-Verbaal met verklaringen van MFU waarin uw naam ter sprake zou komen.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 14 oktober 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing waartegen u beroep aantekende. Op 22 februari 2022 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS. De RvV achtte nader onderzoek noodzakelijk omtrent uw voorgehouden vrees omwille van uw profiel als Gülenist en ex-cadet aan een militaire school.

U werd opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud en legt daarbij nieuwe documenten neer, namelijk het vonnis omtrent de veroordeling van uw vader in eerste aanleg en een bewijs van de uitvoering van zijn arrestatie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend. Dit om onderstaande redenen.

U baseert uw vrees voor vervolging op drie elementen: de arrestatie van uw vader en het proces dat tegen hem liep; het verschijnen van uw naam in een Gülen-gelinkt dossier op naam van HD alsook het feit dat u als cadet aan een militaire school die werd gesloten na de mislukte coup poging in 2016, vreest om beschouwd te worden als aanhanger van Gülen en bijgevolg onrechtmatig gearresteerd te worden.

Wat betreft uw bewering als zou u kunnen beschouwd worden als zijnde aanhanger van Gülen, merkt het CGVS op dat u niet aannemelijk maakt om bij terugkeer naar Turkije zelf gearresteerd te worden. Hoewel u verklaart dat u door uw autoriteiten gelinkt kan worden aan de beweging van Gülen, stelt het CGVS vast dat uw lidmaatschap tot deze beweging wel zeer beperkt was. U stelt dat u cadet was aan een militaire school en dat na de mislukte staatsgreep in 2016 alle militaire scholen werden gesloten en deze studenten werden opgesloten (CGVS I, p.5 & CGVS II, p.3). Dat de Turkse overheid sommige cadetten heeft gearresteerd wordt niet betwist, echter is het loutere feit dat u op een militaire school zat onvoldoende om u als overtuigd Gülenist te beschouwen. U stelt zelf dat er aan deze militaire scholen destijds tien- tot vijftienduizend studenten schoolliepen (CGVS II, p.5). Waarom net ú dan als Gülenist zou beschouwd en geïdendeerd worden is volstrekt onduidelijk. Daarnaast verklaart u nog goede contacten te hebben met twee vrienden die bij u op de militaire school zaten en nog steeds Turkije niet verlieten, Ali en Abdullah, en werden ook zij tot op heden niet in de gevangenis geplaatst (CGVS II, p.4 & 5). De vaststelling dat zij niet de nood voelden om hun land van herkomst te ontvluchten, en blijkbaar niet geïdendeerd worden door de autoriteiten, bevestigt dat niet alle voormalige cadetten een vrees voor een arrestatie dienen te koesteren. Er andere reden waarom u, die bovendien aangeeft op heden geen Gülenist meer te zijn (CGVS II, p.7), verklaart als aanhanger van Gülen te worden beschouwd is omdat u in het verleden naar hun 'vergaderingen' ging, tussen uw 12de en 16de levensjaar (CGVS II, p.7). Gezien de miljoenen jongeren die doorheen de jaren naar dergelijke Gülen-geïnspireerde vergaderingen gingen en zich ook verdiepten in de lectuur van Fethullah Gülen, zonder daarvoor geïdendeerd of vervolgd te worden, ziet het CGVS opnieuw niet in waarom dit voor u anders zou zijn en waarom u er door uw autoriteiten alsnog, na zovele jaren, zou worden uitgepikt. Bovendien bleek uw voormalige toewijding wel zeer relatief te zijn. U bent doorheen uw studies niet naar een Gülen-gelinkte school gegaan, wat verder de mate van uw aanhang tot deze beweging relativeert. U verder gevraagd hoe u zich inzette voor de beweging herhaalt u naar hun vergaderingen te zijn gegaan maar verder geen activiteiten met hen deed (CGVS II, p.7 & 8). Concluderend kan worden gesteld dat uw voormalige toewijding tot het Gülenisme wel zeer beperkt bleek te zijn, en al zeker niet van dien aard dat u hierdoor meer dan anderen zou zijn opgevallen en/of zou worden geïdendeerd door de Turkse autoriteiten. Aanvullend dient te worden opgemerkt dat u stelt dat ook uw moeder een sympathisant was van het Gülenisme doch tot op heden nooit problemen heeft ondervonden (CGVS II, p.8).

Opnieuw dient te worden opgemerkt dat het CGVS niet inziet waarom ú opeens wel zou gearresteerd worden omwille van uw (wel zeer beperkte) betrokkenheid bij deze organisatie.

Verder blijkt uit niets dat er tegen u een onderzoek lopende zou zijn vanuit het Turkse gerecht, alsook blijkt dat u nooit - in negatieve zin - in contact bent geweest met de Turkse autoriteiten. Dat u tot op heden, 7 jaar (!) na de poging tot staatsgreep, niet verontrust noch geïnterpelleerd werd door uw autoriteiten, is andermaal een ernstige indicatie dat er geen reden is om een dergelijke vrees te koesteren. Men moge verwachten dat, indien ze u werkelijk zouden willen arresteren, ze dergelijke poging reeds in het verleden zouden hebben ondernomen. Uw verklaring als zouden ze dat niet hebben gedaan omdat u tot kort voor vertrek uit uw land van herkomst minderjarig was, is geenszins een afdoende verklaring. Zo wordt gewezen op het feit dat u op 1 september 2019 meerderjarig bent geworden en u het land pas verliet op 5 maart 2020, aldus zes maanden later. Indien de autoriteiten er werkelijk op gebrand waren om u te arresteren en hiertoe zouden gewacht hebben tot na uw 18de verjaardag, moge men verwachten dat zij

dit onmiddellijk doen nadat u meerderjarig zou zijn geworden. U lijkt dit bovendien zelf te bevestigen, gezien u aangeeft dat er cadetten van uw militaire school waren die voor hun achttiende levensjaar in 'hechtenis' werden geplaatst en werden opgesloten in de gevangenis eens ze meerderjarig werden (CGVS II, p.6). Dat ze dit bij u niet deden, wijst er andermaal op dat u in werkelijkheid niet gevisieerd wordt door de Turkse autoriteiten. Indien u bovendien werkelijk van mening was dat u zich veilig achtte toen u nog minderjarig was omdat de autoriteiten juridisch gezien niet bij machte waren om u te arresteren, en u daarom het land nog niet eerder ontvluchtte, ligt het in de lijn der verwachtingen dat u onmiddellijk op de vlucht slaat nadat u meerderjarig zou zijn geworden of kortelings ervoor. Dat u dan nog eens zes maanden wachtte, relateert eens te meer de door u voorgehouden vrees.

Uw verklaringen tijdens uw tweede onderhoud omtrent de politie die naar u op zoek zou zijn, kunnen verder niet aannemelijk worden geacht. U stelt dat de politie naar u thuis kwam en aan uw moeder vroeg waar u zich bevond (CGVS II, p.9). U gevraagd over welke eenheid van de politie het ging, moet u het antwoord schuldig blijven. Evenmin weet u te zeggen met hoeveel personen ze kwamen noch of ze te voet, met de auto of op een andere manier naar u thuis zouden zijn gekomen (CGVS, p.10). Dit zijn nochtans bezwaarlijk details te noemen, die u wel degelijk dient te weten indien waargebeurd. Bovendien stelt u dat de politie uw huis niet eens zou hebben betreden (CGVS, p.10). Dit is geenszins logisch te noemen. Indien de autoriteiten werkelijk op zoek zouden zijn naar u, moge men verwachten dat ze dan ook uw huis zouden betreden om te controleren of u hier wel degelijk niet aanwezig was. Dat de Turkse politie zoveel schroom aan de dag zou leggen, kan echt niet worden geloofd.

Net zoals in uw initiële weigeringsbeslissing werd aangegeven, wenst het CGVS opnieuw op te merken dat u zich met het oog op een studie in het buitenland, in casu Duitsland, tot uw eigen autoriteiten in Izmir richtte voor het bekomen van een paspoort om de reis te kunnen aanvangen (CGVS I, p. 5). Dit gebeurde in maart 2019. Deze vaststelling wijst op een gebrek aan vrees in uw hoofd ten aanzien van diezelfde autoriteiten. Het paspoort werd u ook probleemloos toegekend wat er niet op wijst dat men zinnens was u tegen te houden om het land te verlaten. Dat u een 'groen' paspoort - toegekend aan overheidsfunctionarissen en familie - werd geweigerd, doch wel een gewoon reispaspoort kreeg uitgereikt, wijst evenmin op enige vervolging ten aanzien van u, maar mogelijks wel met het gegeven dat u vader intussen was gepensioneerd. De vaststelling dat uw vader werd gearresteerd en veroordeeld, wat door het CGVS momenteel niet wordt betwist, leidt nog niet automatisch tot een voor u gegronde vrees voor vervolging. Tevens stelt u ineens dat u toch angst had om u bij de douane aan te bieden, echter, het gegeven dat u dit toch deed en zonder enig probleem kon vertrekken, geeft andermaal aan dat men u geen strobreed in de weg legde en u alleszins niet als een gezocht persoon stond/staat vermeld (CGVS I, p. 11). Dat de overheid volgens u zou 'achterstaan' met hun administratie en dat u op dat moment nog maar net meerderjarig was geworden, is een uitleg die evenmin kan voldoen in de door u geschetste context (CGVS I, p. 12 en zie ook supra).

Wat de problemen betreft die uw vader heeft gekend/ nog steeds kent wegens verdenking van lidmaatschap bij de Gülen-beweging (CGVS I, p. 6-7), wenst het CGVS op te merken dat, alhoewel deze zaak tegen uw vader op zich door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken, u op geen enkele manier heeft aangetoond dat u zelf in deze zaak en/of aanklacht wordt gevisieerd door uw autoriteiten. Persoonlijk blijft u helemaal buiten schot in dezer. Niettegenstaande u aangeeft dat de bal aan het rollen ging als gevolg van het telefoonverkeer dat tussen u en uw vader plaatsvond vanop het militair Lyceum te Bursa, blijkt nergens uit de door u neergelegde stukken in verband met het juridisch dossier dat tegen uw vader werd opgestart dat u, of dat uw verblijf op het militair lyceum, aan de bron lag van het onderzoek dat tegen hem als gepensioneerd militair functionaris werd gevoerd (CGVS I, p. 6 en zie bespreking documenten infra). In de door u neergelegde stukken blijken zich wel lijsten te bevinden met telefoongesprekken, maar nergens wordt uw naam vermeld of kan er ook maar een link worden bespeurd met uw korte verblijf op het militaire lyceum. Wel integendeel, uit de hieronder besproken stukken blijkt o.a. dat tegen de familieleden van 1e graad van uw vader - waartoe u als 'zoon van' behoort - geen enkel belastend element kon worden gevonden. Het lijkt bovendien ook zwaar bij het haar getrokken dat het enkele feit dat een oud-militair telefonisch contact zou hebben opgenomen met zijn in een lyceum/internaat verblijvende zoon dusdanig verstrekkende gevolgen zou hebben dat hij enkel om die reden zou worden gelinkt aan Gülen-activiteiten. Indien uw vader werkelijk van banden met de Gülen-beweging wordt beticht, zullen andere redenen hieraan ten grondslag liggen dan wel het beperkte telefoonverkeer tussen een vader en diens op internaat verblijvende zoon. Dit blijkt ook zo uit de door u neergelegde stukken, nl. dat er een grondig onderzoek naar het telefoonverkeer werd gevoerd en maar liefst 97 contacten van uw vader onder de loep werden genomen. Het is dus minstens schromelijk overdreven te stellen dat het telefoonverkeer tussen u en uw vader vanop het lyceum de oorzaak was van zijn arrestatie. Aangezien u zelf in staat was en ook kan worden verondersteld de inhoud van de door u neergelegde gerechtelijke stukken grondig na te lezen, getuigt het van weinig oprechtheid dat u de arrestatie van uw vader helemaal op uzelf wilt betrekken, terwijl dit geenszins het geval is.

U stelt zelf dat het vooral als verdacht werd aanzien dat uw vader over verschillende mobiele telefoons beschikte. Bleek echter evenzeer uit uw verklaringen dat er hiervoor een logische uitleg was: uw vader had deze GSM's aangekocht voor de verschillende gezinsleden, iets wat evenmin als verdacht moet worden aanzien in het huidige tijds klimaat waarbij haast elk gezinslid over een GSM beschikt (CGVS I, p. 6 en 9). Bovendien zouden de problemen voor uw vader pas zijn begonnen toen hij met pensioen ging, nl. enige tijd na de mislukte staatsgreep en dus ruime tijd nadat de militaire lycea werden gesloten (CGVS I, p. 4). Op geen enkele manier kan het CGVS enig verband bespeuren tussen uw korte schoolloopbaan op het militair lyceum en de problemen van uw vader; u maakt dit evenmin aannemelijk en brengt hiertoe geen enkele overtuigende noch concrete elementen aan. Het CGVS kan aannemen dat uw vader in verband wordt gebracht met wat de overheid als verdacht telefoonverkeer aanziet maar het is geenszins aannemelijk dat u hierbij eveneens als een verdachte wordt gepercipieerd en aldus ook (gerechtelijke) vervolging dient te vrezen. De door u voorgelegde stukken spreken uw eigen verklaringen dit overigens tegen (zie infra).

Bovendien blijkt ook nergens uit het vervolg van uw relaas dat u op enig moment in de problemen bent gekomen met de Turkse autoriteiten. Vanuit de militaire academie kon u zonder problemen naar het gezin terugkeren en begon u zich voor te bereiden op een buitenlandse schoolcarrière (CGVS I, p. 3). Alhoewel uw vader ineens zou zijn opgepakt, bleef u buiten schot, niettegenstaande de antiterreur eenheid wel degelijk de opportuniteit had om u ook aan te houden, minstens te ondervragen, wat nooit is gebeurd. U werd op geen enkel moment verontrust door uw autoriteiten, noch werd u ooit ook maar door hen geïnterpelleerd (bv. over het door u voorgehouden 'ontoelaatbare' telefoonverkeer met uw vader vanuit de school en/of het bezit van een verdachte mobiele telefoon) noch opgepakt en/of vastgehouden (CGVS I, p. 9 en 11). Er is evenmin een officiële aanklacht tegen u persoonlijk geformuleerd en er is ook geen enkele concrete aanwijzing dat dit in de toekomst wel het geval zal zijn.

Wat het derde asielmotief betreft, daar waar uw naam zou worden genoemd in het juridische dossier van een familievriend HD, na verklikking, dient te worden opgemerkt u het in dezer evenmin aannemelijk maakt dat u een persoonsgerichte vrees overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag dient te koesteren.

Vooreerst is het zeer opmerkelijk dat u pas in februari 2020 weet kreeg van een juridisch dossier waarin uw naam wordt genoemd, terwijl deze zaak en dit juridisch dossier reeds dateren van 2017 (CGVS I, p. 6-7)! U kan vooreerst geenszins verklaren waarom er precies een tijdspanne van bijna 3 jaar is verlopen tussen de aanklacht en de arrestatie van HD en/of waarom u dan alsnog in 2020 in het vizier zou komen. Zelfs als zou er een hele tijd zijn overgegaan tussen de aanklacht tegen HD en het moment waarop u hiervan op de hoogte bent gekomen, dan nog moet worden vastgesteld dat die aanklacht in de tussenliggende periode nooit aanleiding heeft gegeven tot enige (juridische en/of concrete) stappen tegen u als persoon. U maakt ook nu geenszins aannemelijk dat de overheid naar u op zoek is en/of omwille van een summiere vermelding in een dossier van 2017 zinnens is om u te interpellieren en/of te arresteren. Indien de zaak dringend was, zou dit al langer zijn gebeurd en zou u niet al die tijd met rust zijn gelaten, niet in het minst omdat intussen uw vader ook was gekend en een aanklacht tegen zijn persoon had lopen waardoor u extra in de kijker kwam te staan. Indien nodig, wist men u en uw familie te vinden, getuige daarvan de inval bij jullie thuis naar aanleiding van de klacht tegen uw vader (CGVS I, p. 6). Niettemin werd u met rust gelaten al die tijd.

Ter staving van de aanklacht tegen [H.D] stelt u de eerste pagina van diens juridisch dossier te hebben gekregen, echter enkel de eerste pagina (CGVS I, p. 8). Op basis van één pagina uit een volledig juridisch dossier kan geenszins de volledige inhoud van het dossier, evenmin de authenticiteit van de aanklacht, worden afgeleid, wel integendeel. Op de vraag waarom u enkel de eerste pagina heeft ontvangen, antwoordde u dat diens advocaat enkel die pagina kon bekomen. Indien het document vertrouwelijk zou zijn, is het evenmin logisch dat de advocaat dan toch een eerste pagina kan bekomen. Het zou eerder in de lijn der verwachtingen liggen dat de advocaat ofwel het volledige document kan bekomen, ofwel het document helemaal niet kan bekomen wegens de confidentialiteit ervan. U geeft zelf aan dat het dossier van HD voor u en uw familie niet toegankelijk was. Alhoewel deze stelling kan worden gevolgd, stelt zich dan de vraag hoe u aan de kopie van de versie van de advocaat geraakte. U kan hier geen concreet antwoord op formuleren, en heeft het enkel vaagweg over 'iemand' van de Gülenistische beweging ('Abi' ofwel 'broer') die als tussenpersoon zou hebben gediend om het stuk aan jullie familie te bezorgen, maar wie precies is onduidelijk en kan u niet toelichten (CGVS I, p. 8).

U legt wel een stuk neer betreffende de verklaringen die MFU zou hebben afgelegd ten aanzien van de Turkse gerechtelijke autoriteiten en die volgens u tot de arrestatie van HD zouden hebben geleid (stuk 4, administratief dossier CGVS). U zelf stelt dat uw naam in het door u neergelegde stuk driemaal wordt vermeld. Echter, of het effectief om u gaat is overigens niet aangetoond. Er worden geen andere identiteitsgegevens vermeld in het betreffende document, zoals bijvoorbeeld een geboortedatum of het nummer van uw nüfus çuzdani. Immers, de naam van 'BF' is een zeer veel voorkomende familie- en voornaam in Turkije. Een simpele zoekactie op het internet leert dat er bijzonder vele FB's zijn, zowel in Turkije als daarbuiten. Alhoewel in het stuk wordt gesteld dat u de zoon bent van ene TB, is ook deze

laatste naam zeer veel voorkomend, en moet in alle redelijkheid worden aangenomen dat jullie in Turkije niet de enige vader/zoon zullen zijn die over die specifieke voornamen beschikken. Zoals gezegd, er worden verder geen identiteitsgegevens vermeld betreffende de vermelde [F.] en [T.]. Ook de informatie die volgt na vermelding van de naam 'BF' is op zich weinig zeggend. Een eerste keer wordt volgens u naar die naam verwezen als zijnde een leerling die mee een schoolreis naar Bursa heeft bijgewoond olv. HD, de tweede keer als zijnde iemand die school liep op de militaire school maar géén goede resultaten behaalde en een derde keer als zijnde een persoon die op school contacten had met Gülenisten en een codenaam gebruikte (CGVS I, p. 7).

Uit het door u neergelegde document blijkt dat het effectief over een zgn. 'bekentenisdossier' (cfr. stuk 5 toegevoegd aan het administratieve dossier CGVS), dd. 1 augustus 2017 van ene [M.F.U.] gaat. Echter, allereerst betreft het stuk een kopie, geen origineel en evenmin een voor echt verklaarde kopie. Verder toont dit document niet aan dat u persoonlijk wordt gevisieerd door uw autoriteiten. De context waarin de naam van [F.B] wordt genoemd is geenszins problematisch. Bovendien is het opmerkelijk dat genoemde Meneer U verklaart dat hij contact had met twee studenten, ene [Sn.] en ene [F.], waarbij even later wordt gespecificeerd dat genoemde [F.] eigenlijk [F.B] (zoon van [T.B]) heet. Aangezien u zelf nooit heeft aangegeven enige alias, bijnaam of codenaam te hebben gebruikt in uw schoolse jaren, dringt de vraag zich op waarvan die naam komt en of u dan wel de persoon bent die in dit stuk ter sprake komt. Zelfs aangenomen dat u de bewuste [F.B] bent, wordt hierin enkel gesteld dat u, samen met andere jongeren, deelnam aan een kamp. Er wordt verder vermeld dat jullie in [...] deelnamen aan een zomerkamp ter voorbereiding van jullie ingangsexamen voor de militaire school, en dat jullie nadien een uitstap naar het natuurschoon van de stad Bursa maakten. Verder wordt gesteld dat u slechts een [...] plaats behaalde bij het TEOG examen, maar Mohammed toch blij was vast te stellen dat u op gesprek kon gaan voor toelating tot het lyceum. Verdere informatie betreffende de persoon [F.B] komt hierin niet aan bod. U maakt zelf niet aannemelijk dat u op basis van dergelijke vermelding - opnieuw aangenomen dat u het betreft - iets te vrezen heeft van uw overheid. De elementen waarnaar wordt verwezen dateren bovendien van 2014 en 2015 en leggen althans geen rechtstreeks verband met Gülen of diens beweging.

Hoe dan ook, opnieuw dient te worden vastgesteld dat, ondanks deze bijna 3 jaar oude klacht en de door u voorgehouden arrestatie van jullie huisvriend [H.D.], er op geen enkel moment enige démarche tegen u werd ondernomen en u door de Turkse politiediensten alleszins tot op heden niet werd verontrust of ondervraagd (CGVS I, p. 10).

In dezelfde context werd ook gepeild naar de situatie van uw jeugdvriend [S.D], de zoon van [H.D], die zich eigenlijk in een even precaire situatie zou moeten bevinden als u voor zichzelf laat uitschijnen (CGVS, p. 8). U antwoordde nogal laconiek dat uw vriend [S.] ook beter was gevlucht. Hiermee geeft u dus expliciet aan dat S nog in Turkije verblijft en zelf niet de noodzaak voelde om het land te ontvluchten na de arrestatie van zijn vader. Waarom u dan moest vluchten op basis van dezelfde situatie, is geheel niet duidelijk. U geeft aan dat u pas 18 jaar oud was, maar die opmerking geldt evenzeer voor [S.] , én dat uw vriend de moed niet had om te vertrekken uit Turkije (CGVS I, p. 8 en 10). Echter, mocht [S.] oordelen dat zijn leven in gevaar was en/of hij slachtoffer zou worden van een persoonsgerichte vervolging, zou hij zeker ook gepaste maatregelen hebben genomen, wat dus niet het geval is (geweest). U laat zelf uitschijnen dat de politie elke dag voor u aan de deur kan staan (CGVS I, p. 8). Nog los van het gegeven dat dit tot op heden niet zo blijkt te zijn - zo plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden eenmalige bezoek aan uw huis door de politie na uw vertrek (zie supra) -, geldt die opmerking dan evenzeer of zelfs nog meer voor [S.], de zoon van de beklaagde [H.] Dat u, die slechts in de marge van het dossier van zijn vader wordt vermeld - aangenomen dat u de bewuste '[B.F]' bent - dan wel het land diende te ontvluchten, doet andermaal twifelen aan de ware aanleiding of reden om het land te verlaten. In die lijn dient ook uw volgende verklaring te worden gezien, nl. dat uw familieadvocaat besloot dat u maar beter Turkije kon verlaten (CGVS I, p. 7). De vraag stelt zich of uw vertrek uit Turkije ingegeven was door een persoonlijke keuze en aldus een persoonlijke vrees, of door een beslissing van uw familie die mogelijks ook door andere overwegingen was ingegeven, mogelijks de taalstudies die u in Duitsland wenste te volgen. Opnieuw doet dit alles twijfels rijzen aangaande de ernst en de oprechtheid van dit onderdeel van uw vluchtrelaas.

U verklaart uitdrukkelijk dat u vreest dat de zaak [H.D] de rechtszaak tegen uw vader verder kan verzwaren (CGVS I, p. 7). Nochtans blijkt uw vader naar aanleiding van deze zaak en/of als gevolg van de arrestatie van [H.D] evenmin te zijn opgepakt en/of ondervraagd. Eens te meer is dit een duidelijke indicatie dat de zaak [H.D.] weinig of geen invloed heeft op zijn rechtszaak, laat staan op uw situatie.

Met andere woorden, u maakt geenszins aannemelijk dat de klacht van 2017 met de arrestatie van [H.D] enige invloed kan hebben op uw eigen situatie en dat u hierom zal worden gevisieerd door uw autoriteiten. De overige door u neergelegde documenten vermogen bovenstaande appreciatie evenmin in positieve zin te wijzigen. Uw geboorteakte, uittreksel uit het geboorteregister, nüfus en paspoort tonen uw identiteit, herkomst en reisweg aan, maar deze elementen staan hier geenszins ter discussie. De foto van u als

leerling aan het militair lyceum en puntenlijst tonen hooguit aan dat u er enige tijd school liep, maar ook dit element wordt geenszins betwist.

Het bekentenisdossier (cfr. stuk 5, toegevoegd aan het administratieve dossier) of Proces-Verbaal (PV) van ene [M.F.]U werd hierboven reeds besproken.

Het tweede en derde gerechtelijk stuk (stukken 6 en 6bis in het administratief dossier) dat u voorlegt betreft enerzijds een PV van een gehoor van uw vader TB dd. 20 januari 2019 door het bureau van de georganiseerde misdaad (of Antiterrorisme Bureau) te Izmir, en dit betreffende zijn banden - via telefonische contacten - met een terroristische organisatie FETO/PDY, anderzijds voorafgaand de vaststellingen door de Correctionele Rechtbank van Eskisehir dd. 18 januari 2019. Deze stukken, andermaal enkel een kopie en geen origineel of voor echt verklaard stuk, betreft de situatie van uw vader. Zoals hierboven reeds uitgebreid werd gemotiveerd, zegt dit volstrekt niets over uw persoonlijke situatie en waaruit blijkt dat u in dit verband op geen enkel moment werd verontrust door uw (politie of gerechtelijke) autoriteiten.

Uit de bundel van verslagen (cfr. "Tutanak", stuk 7) betreffende onderzoekdaden en informatievergaring uitgevoerd door het politiecommissariaat ten laste van [T.B.], uw vader, blijkt hooguit dat werd vastgesteld dat uw vader telefonische contacten onderhield met 97 personen van verschillende beroepsgroepen, dat er geen link met de ASYA-bank, noch met de krant ZAMAN, noch met de applicatie BYLOCK ea. werd gedetecteerd, en dat dit evenmin het geval was voor zijn familieleden van eerste graad (waartoe u aldus behoort). Dat wil dus duidelijk zeggen dat ook aangaande u, als zoon van uw vader en dus familielid van 1e graad, duidelijk werd geconcludeerd dat er geen banden werden vastgesteld met instellingen, publicaties en applicaties van de Gülenbeweging! U blijkt dus eigenlijk via dit document helemaal uit de wind te worden gezet, er kan u niets ten laste worden gelegd, zo staat dit klaar en duidelijk vermeld in dit door u voorgelegd document.

De analyse van de telefooncommunicatie van uw vader, gevoerd tussen 1 januari 2013 en 29 augustus 2019 (cfr. stuk 8), sluit volledig aan bij het hierboven reeds besproken document en betreft in hoofdzaak en lijst van alle telefooncontacten die hij onderhield, niets meer en niets minder.

De akte van inbeschuldigingstelling betreffende uw vader (cfr. stuk 9) door de procureur dd. 4 oktober 2019, toont ook hoogstens aan dat uw vader omwille van (telefonische) contacten met verdachte personen zelf ook wordt doorverwezen naar de rechtbank op verdenking van banden met een terroristische organisatie. Opnieuw blijkt hieruit geenszins dat er enige verdachtmaking op uw persoon zou rusten en/of dit in de toekomst het geval zal zijn.

Verder bevat het gerechtelijk dossier ook nog een document van niet-bevoegdheid van het Parket-Generaal te Izmir (cfr. stuk 10) omdat uw vader op het ogenblik van de feiten in functie was te Eskisehir, alsook een document dat attesteert dat het Parket-Generaal - Bureau voor misdrijven gelinkt aan terrorisme - op 23 januari 2019 een verhoor heeft afgenomen van [T.B.], in aanwezigheid van zijn advocate BG (cfr. stuk 11). Ook de informatie vervat in voormelde stukken betwist het CGVS niet, maar omvat opnieuw geen enkele informatie aangaande de intentie van de Turkse overheid om ook u, als zijnde zijn zoon, te vervolgen omwille van zgn. banden met FETO/Gülen. Hetzelfde gaat op voor de stukken die u neerlegt na uw initiële weigeringsbeslissing, aldus tijdens uw beroepsprocedure en na uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS, met name de bevestiging van de veroordeling van uw vader in beroep en de uitvoering van zijn arrestatie (cfr. stuk 12 & 13). Dat uw vader zou zijn gearresteerd en veroordeeld betekent nog niet dat u een gegronde vrees op een persoonsgerichte vervolging dient te koesteren.

Wat betreft het verblijfsdocument van uw huisgenoot hier in België en die volgens uw verklaringen ook een cadet was aan een militaire school en hier in België werd erkend (cfr. stuk 14), dient te worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel en op eigen merites dient te worden beoordeeld.

Tot slot wordt gewezen op de algemene informatie die uw advocaat heeft neergelegd in het verzoekschrift in het kader van de beroepsprocedure van uw initiële weigeringsbeslissing, waarin staat te lezen dat militairen met een (vermeende) Gülen-achtergrond in het bijzonder de negatieve aandacht van de autoriteiten genieten. Er dient te worden opgemerkt dat een verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming dient uiteen te zetten vanuit zijn eigen situatie, ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door de verzoeker afgelegde verklaringen, met de voorgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Elk verzoek dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij zelf een vrees voor vervolging heeft en deze vrees ok gegrond is. U blijft hier echter in gebreke.

De door u neergelegde stukken bevatten aldus geen enkele belastende informatie wat uw persoon betreft en laten geenszins toe te concluderen dat u persoonlijk (gerechtelijk) zal worden vervolgd naar aanleiding

van: het zij uw korte schooltijd aan het militair lyceum, het zij de aanklacht tegen uw vader en/of tegen jullie vriend HD noch dat u zou worden beschouwd als zijnde een aanhanger van het Gülenisme.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

De opmerkingen die uw advocaat na het gehoor, dd. 26 oktober 2020 via mail doorstuurde, hebben geen inhoudelijk karakter maar betreffen louter correcties mbt. de schrijfwijze van bepaalde Turkse woorden.

Wat de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 betreft, blijkt uit een grondig onderzoek van de informatie betreffende de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie de COI Focus COI Focus – Turquie – Situation sécuritaire van 27 oktober 2021, beschikbaar op de CGVS-website https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_turquie._situation_securitaire_20211027.pdf of <https://www.cgra.be/nl>) dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheden en de PKK. Sinds januari 2017 vond geen enkele aanslag plaats van andere groepen dan deze die aangesloten zijn bij of deel uitmaken van de PKK.

Sinds de lente van 2016 verplaatsten de gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten zich naar sommige landelijke gebieden van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK elkaar in het kader van het conflict tot doelwit nemen, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren. Op basis van de voormelde informatie blijkt echter dat de slachtoffers hoofdzakelijk bij de oorlogvoerende kampen vallen en dat de meeste slachtoffers tijdens de periode die de update behandelt, ambtenaren van de Turkse staat waren. Bovendien daalde het aantal slachtoffers (zowel burgers als strijders) als gevolg van de conflicten tussen de PKK en de Turkse strijdkrachten sterk vanaf 2017. Van de ongeveer 520 burgerslachtoffers in Turkije tussen de hervatting van het conflict in juli 2015 en 28 februari 2021 vielen er 37 sinds 1 januari 2020. Tussen 20 september 2020 en 28 februari 2021 vielen negen burgerslachtoffers te betreuren. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die “over het algemeen weinig intensief” worden genoemd, van de steden naar de landelijke zones vanaf de lente van 2016. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken daalde sinds maart 2018 en tijdens de periode die de update van de informatie over de veiligheidssituatie behandelt. Landelijke plaatsen in enkele provincies van het oosten en vooral van het zuidoosten van Turkije worden door de autoriteiten af en toe uitgeroepen tot tijdelijke veiligheidszone in het kader van operaties tegen de PKK. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten grootscheepse operaties voeren voor de heropbouw van de woningen die werden vernield tijdens de conflicten. In verband met “Operatie Lenteschild”, die het Turkse leger op 20 februari 2020 in het noorden van Syrië opstartte, maakt geen enkele geraadpleegde bron melding van aanzienlijke gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije. Eind 2020 werden in het noorden van Syrië nog altijd “weinig intensieve” gevechten tussen het Turkse leger en de YPG gemeld, zonder gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de constante en aanzienlijke daling van het beperkte aantal zijdelingse burgerslachtoffers, die aantoonde dat de partijen van plan zijn methoden te gebruiken die burgers sparen, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK), de verplaatsing van de conflicten naar de landelijke zones, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, en gelet op de afwezigheid van terreuraanslagen door andere organisaties buiten de zone van het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Turkije, in het zuidoosten of elders, geen algemene situatie van willekeurig geweld en bijgevolg van blind geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bestaat. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij verwijt de verwerende partij ook een beoordelingsfout.

2.2. In een eerste onderdeel geeft verzoeker de principes weer. Daarop stelt verzoeker dat de volgende punten niet betwist worden:

“9. Verwerende partij betwist niet dat verzoeker op minderjarige leeftijd, anderhalf jaar schoolgelopen heeft aan de militaire academie in Bursa als militair in opleiding, noch dat deze school na de mislukte staatsgreep in 2016 gesloten werd door de regering. Deze vaststelling werd bevestigd door Uw Raad in haar arrest nr. 268 772 van 22 februari 2022 (p. 13), waardoor dit het gezag van gewijsde geniet. In de bestreden beslissing stelt verwerende partij verder dat het niet betwist dat de Turkse overheid “sommige” cadetten heeft gearresteerd.

10. Verwerende partij trekt evenmin in twijfel dat verzoekers vader als ex-militair problemen heeft gekend wegens verdenking van lidmaatschap van de Gülen-beweging en hiervoor gerechtelijk vervolgd, veroordeeld, gearresteerd en opgesloten werd.

Dat niet betwist wordt dat verzoekers vader een ex-militair is die in 2019 werd opgepakt door de antiterrorisme-eenheid wegens verdenking van banden met de verboden Gülen-beweging en dat er tegen [H. D.] een gelijkaardige aanklacht liep, wordt eveneens door Uw Raad in haar arrest nr. 268 772 van 22 februari 2022 (p. 13) overgenomen, waardoor dit eveneens gezag van gewijsde geniet.

11. Ook betwist verwerende partij geen enkel van de neergelegde stukken omtrent de problemen die verzoekers vader en familievriend [H. D.] hebben (gekend) en de gerechtelijke gevolgen die hieruit volgden. Zo betwist verwerende partij evenmin de stukken omtrent de veroordeling van verzoekers vader tot een gevangenisstraf van 6 jaar en 3 maanden (bevestigd in beroep) en de strafuitvoering (en dus het feit dat verzoekers vader gearresteerd en opgesloten werd).”

Vervolgens betoogt verzoeker dat de verwerende partij geen landeninformatie bijbrengt om te verduidelijken in welke gevallen “sommige” (ex)-cadetten wel en “sommige” anderen niet zouden gearresteerd worden, noch bevat het administratief dossier hier enige informatie over. Evenmin steunt de verwerende partij zich op landeninformatie voor het motief waarom het onvoldoende is om op basis van een schoolcarrière aan een dergelijke militaire school als Gülenist beschouwd te worden. Volgens verzoeker steunt de verwerende partij zich enkel op zijn verklaringen dat hij nog contact heeft met twee vrienden die bij hem op de militaire school hebben gezeten die (nog) niet uit Turkije gevlucht zijn en niet geïnterviewd zouden worden door de autoriteiten, om daaruit de zogenaamd universeel bevestigende conclusie af te leiden dat dit *“bevestigt dat niet alle voormalige cadetten een vrees voor een arrestatie dienen te koesteren”*. Verzoeker meent dat de verwerende partij zich enkel beroept op *“anekdotische motieven”* als basis voor het argument dat niet alle voormalige cadetten een vrees zouden moeten koesteren die bovendien afgeleid worden uit de verklaringen van de verzoekende partij, eerder dan zich hiervoor te steunen op objectieve landeninformatie. Zij stelt dat: *“Volgens de leer van de logica is dergelijke redenering van verwerende partij een syllogisme, die uit drie proposities bestaat: een majorpremissie, een minorpremissie en een conclusie: - Verzoeker heeft nog contact met twee vrienden die (nog) niet uit Turkije gevlucht zijn en niet geïnterviewd zouden worden door de autoriteiten (majorpremissie); - Deze vrienden zijn voormalige cadetten van een militaire school die gesloten werd door de regering naar aanleiding van de poging tot staatsgreep in 2016 (minorpremissie); - Niet alle voormalige cadetten van een militaire school die gesloten werd door de regering naar aanleiding van de poging tot staatsgreep in 2016 vluchten uit Turkije of worden geïnterviewd door de autoriteiten / dienen een vrees voor een arrestatie te koesteren (conclusie); Dit syllogisme is een ongeldige redenering omdat deze conclusie als universeel bevestigende propositie niets zegt over andere voormalige cadetten van deze militaire school, maar integendeel enkel over die twee vrienden. Dergelijke redenering is dus ongeldig en problematisch om in casu als universeel uitgangspunt te hanteren om te argumenteren dat verzoeker geen vrees dient te koesteren als voormalig cadet, eerder dan zich op actuele, specifieke landeninformatie te baseren die hierover wél duidelijkheid kan verschaffen – zoals in het verzoekschrift tegen de eerste beslissing werd toegevoegd, die wordt hernomen (zie verder). Verzoeker brengt wat dat betreft trouwens graag in herinnering dat Uw Raad in haar arrest nr. 268 772 van 22 februari 2022 op ondubbelzinnige wijze benadrukt heeft dat de toekomstgerichte beoordeling van verzoekers vervolgingsvrees een goed begrip vereist van de huidige politieke situatie én de manier waarop de Turkse autoriteiten actueel omgaan met vermeende opposanten van het regime en in het bijzonder Gülenisten én ex-cadetten, maar ook de risico's die familieleden van dergelijke opposanten daarbij lopen, waarbij het essentieel is om te beschikken over voldoende concrete objectieve landeninformatie.”*

De verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij haar profiel minimaliseert, zonder de objectieve risico's van haar profiel als voormalige cadet van een militaire school die na de staatsgreep werd gesloten op enige wijze te onderzoeken. Evenmin als haar profiel als familielid van een vermeende

opposant, nu haar vader “de stempel van Gülenist” draagt en om die reden net veroordeeld werd tot een gevangenisstraf en opgesloten zit.

De verzoekende partij vervolgt dat: *“Met de laatste paragraaf van de tweede pagina van de bestreden beslissing zegt verwerende partij eigenlijk het volgende: ofwel is er geen reden om ervan uit te gaan dat verzoeker als Gülenist beschouwd wordt, wegens een beperkte betrokkenheid, ofwel, zelfs als hij als aanhanger van Gülen beschouwd kan worden, wegens een zekere betrokkenheid, wordt om die reden nog niet aannemelijk gemaakt dat hij daarom gearresteerd zal worden en vervolging moet vrezen. Opnieuw baseert het zich voor deze conclusie op geen enkele vorm van landeninformatie.”*

Daarna benadrukt de verzoekende partij wederom dat zij tot september 2019 minderjarig was en omwille van haar minderjarigheid geen vervolging te vrezen had, en daarom pas in maart 2020 uit Turkije gevlucht is. Hierop verwijst de verzoekende partij naar 's Raads vernietigingsarrest van 22 februari 2022. De verzoekende partij betoogt dat uit de landeninformatie nochtans vandaag nog ex-cadetten, maar ook talloze andere profielen, worden gearresteerd voor hun vermeende betrokkenheid bij de Gülen-beweging en de mislukte staatsgreep. Zo riskeert zowat iedereen met een Gülen-achtergrond nog steeds strafrechtelijke vervolging, ook voor betrokkenheid in het verleden, waarbij vooral militairen prioritair gevisieerd worden. Dit blijkt ten eerste uit het Algemeen Ambtsbericht van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2021. Hierop citeert de verzoekende partij uit voormeld ambtsbericht alsook voegt ze de weblink toe. Ze vervolgt dat rapport eveneens een overzicht van de criteria bevat die worden gehanteerd door de Turkse overheid om vermeende Gülen-aanhangers aan te klagen en strafrechtelijk te vervolgen, waaronder het onderwijs aan een Gülen-school een criterium is. De rechtsgang is in deze gevallen veelal oneerlijk en wordt in het algemeen als onvoldoende objectief, onpartijdig en onafhankelijk beschouwd. Opnieuw citeert ze uit voormeld ambtsbericht om haar betoog te onderbouwen. De verzoekende partij stelt dat meerdere bronnen bevestigen dat personen die op gelijk welke wijze in verband kunnen worden gebracht met de Gülen-beweging én hun familieleden inderdaad een risico lopen op (veelal arbitraire) strafrechtelijke vervolging en andere mensenrechtenschendingen.

De verzoekende partij betoogt dat zij alleen al het risico loopt op vervolging omwille van de familieband met haar vader, die intussen als vermeende Gülen-aanhanger veroordeeld werd tot een gevangenisstraf, maar, uiteraard ook omwille van haar profiel als voormalig cadet in een militaire school die naar aanleiding van de poging tot staatsgreep gesloten werd. Vele ex-militairen in opleiding zijn ondertussen gearresteerd en/of strafrechtelijk vervolgd en veroordeeld. Ze stelt dat dit zowel uit haar eigen verklaringen blijkt alsook uit objectieve landeninformatie. Hierbij verwijst de verzoekende partij naar de Daily Sabah, Military schools to be closed as part of anti-FETÖ fight within military, 28 juli 2016, en naar Asylum Research Centre, Turkey: Country Report – Version 3 – The situation in Turkey, 21 november 2017, p. 62 en 69. Ze brengt ook de weblinks naar beide rapporten bij. Voorts zet ze uiteen dat: *“Twee rapporten van het Noorse Landinfo, van respectievelijk juni en november 2020, bevestigen dat deze militaire scholen bijna uitsluitend uit Gülen-aanhangers bestonden, zoals ook verzoeker in casu. Verder bevestigt deze landeninformatie dat personen met een dergelijk profiel tot op vandaag het risico op vervolging lopen en dat er geen indicaties zijn dat de arrestaties ophouden of afnemen[...]. Ook andere landeninformatie bevestigt dat cadetten een specifiek risico op vervolging lopen. Zo bevestigt een parlamentslid van de oppositie bijvoorbeeld dat 355 cadetten veroordeeld geweest zijn tot opsluiting voor hun vermeende betrokkenheid bij de coup van 2016, veelal zonder solide bewijsmateriaal:*

[...]Sinds de reactie van de Turkse overheid op de mislukte staatsgreep zijn tienduizenden vermeende betrokkenen aangehouden, veroordeeld en opgesloten, waaronder een groot aandeel militairen:[...]”

Ook dit rapport bevestigt dat cadetten in grote getalen opgesloten en veroordeeld worden

Het arresteren, vervolgen en opsluiten van cadetten in Turkije beroert nog steeds de gemoederen, zoals het US Department of State in diens recentste landenrapport inzake mensenrechtenpraktijken in Turkije getuigt [...]

Het actuele karakter van verzoekers vervolgingsvrees bestaat erin dat ook in 2021 ex-cadetten nog steeds massaal vervolgd en berecht worden omdat ze beschouwd worden als Gülenisten, zoals uitvoerig bericht in de media, zie bv.: [...]

Deze informatie bevestigt niet alleen het risico dat verzoeker loopt als ex-cadet, nl. arrestatie en vervolging omwille van zijn profiel, maar ook dat de kleinste band met een Gülenist, zoals bv. de familieband met zijn vader, kan volstaan om eveneens vervolging te riskeren, omdat ook familieleden van gearresteerde personen bepaalde risico's lopen in dat verband.¹⁶ Bovendien blijkt zelfs dat ook nu nog ex-cadetten gearresteerd worden die school liepen ten tijde van de coup poging, maar toen nog minderjarig waren en ondertussen meerderjarig geworden zijn. Zo blijken recent nog verschillende ex-cadetten gearresteerd te zijn, zoals hierboven aangetoond en ook door Turkse mediakanalen in oktober 2021:[...]

Verzoeker legt bij dit verzoekschrift drie online krantenartikelen neer, inclusief voor eensluidend verklaarde vertaling waaruit ook in 2022 nog steeds het actuele karakter van het risico op vervolging blijkt. Enerzijds betreft het uitspraken van de voormalige Turkse premier waaruit blijkt dat zowat iedereen die gestudeerd heeft aan militaire scholen tot de Gülen-beweging (FETÖ) behoort (stuk 3).¹⁹ Anderzijds betreft het twee krantenartikelen over de arrestatie van Mustafa Enis Durak in mei 2022, net zoals verzoeker een voormalige cadet aan de militaire school van Izmir die naar aanleiding van de staatsgreep in 2016 gesloten werd (stuk 4), 20 waarover verzoeker bovendien al tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 16 juni 2022 sprak[...]"

De verzoekende partij zet uiteen dat haar een groen paspoort – toegekend aan overheidspersoneel en familie – werd geweigerd vanwege het lopende onderzoek naar haar vader, waardoor zij voor een gewoon reispaspoort op eigen naam moest appliceren, wat zij ook gedaan heeft. Omdat zij pas net 18 was geworden, was er op dat moment nog geen aanhoudingsbevel in haar hoofd uitgevaardigd, waardoor zij alsnog zonder al te veel problemen een paspoort kon verkrijgen en het land kon verlaten. De verzoekende partij verwijst nogmaals naar de willekeur in de behandeling van strafzaken die het Turkse gerecht opent tegen vermeende Gülenisten en andere betrokkenen, waardoor het gelet op het grote aantal militaire studenten niet geheel onaannemelijk is dat zij niet onmiddellijk na haar 18de verjaardag op de radar kwam te staan, maar dit hoe dan ook in de toekomst riskeerde.

Wat het vernoemen van haar naam in het dossier van familievriend H.D. betreft, stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij gewoonweg haar motivering uit de vorige beslissing overneemt. Zij stelt dat: *“De motivering dat de naam ‘[B. F.]’ een “zeer veel voorkomende familie- en voornaam is in Turkije” en dat “hoewel in het stuk wordt gesteld dat hij de zoon is van ene [T. B.], ook deze laatste naam zeer veel voorkomend is en in alle redelijkheid moet worden aangenomen dat zij in Turkije niet de enige vader/zoon zullen zijn die over die specifieke voornamen beschikken” is allesbehalve dienstig in de gegeven omstandigheden en legt een veel te hoge bewijslast in hoofd van verzoeker op. Er zou, gezien het voordeel van de twijfel dat aan verzoekers om internationale bescherming toegekend zou moeten worden, toch boven elke redelijke twijfel mogen aangenomen worden dat de [F. B.] en [T. B.] waarvan sprake in het document, in de gegeven omstandigheden en tegen het licht van de verklaringen en de specifieke feiten, slaan op verzoeker zelf en zijn vader. Te meer gelet op het feit dat verwerende partij uitdrukkelijk de documenten in dit verband niet in twijfel trekt.*

Het getuigt van een zeer strenge beoordeling en hoge bewijslast dat verwerende partij meent dat er wel nog vaders en zonen zijn die zo heten.

Verzoeker wenst wat dat betreft nog te preciseren dat het feit dat hij er pas in 2020 achter gekomen is dat zijn naam genoemd werd in het juridisch dossier van [H. D.], niet geheel onaannemelijk is. Verwerende partij vindt dit in tegendeel weinig aannemelijk omdat in dat geval enige juridische en/of concrete stappen ondernomen zouden geweest zijn tegen verzoeker en zou verzoeker niet al die tijd met rust gelaten zijn. Andermaal moet verzoeker vaststellen dat hij op het moment van het strafonderzoek naar [H. D.] nog steeds minderjarig was en dat hij pas in september 2019 meerderjarig geworden is. Daarbovenop verwijst verzoeker nogmaals naar de grote achterstand die de Turkse overheid heeft opgelopen om personen die gelinkt worden aan Gülen te arresteren, wat uit hierboven geciteerde informatie blijkt en eveneens afgeleid kan worden uit het feit dat in 2021 nog steeds massaal veel personen gearresteerd worden voor hun vermeende betrokkenheid bij de mislukte coup van vijf jaar geleden.”

Tot slot betoogt de verzoekende partij dat: *“Verzoeker besluit dat hij voldoende aangetoond heeft dat de vrees om vervolgd te worden erin bestaat dat hij louter op basis van zijn profiel als ex-cadet aan de militaire academie, sinds hij meerderjarig is geworden, vervolging, arbitraire detentie en veroordeling riskeert. Verzoeker toont op basis van uitgebreide objectieve landeninformatie aan dat een loutere vermoeden van het behoren tot de Gülenbeweging door associatie met een Gülenist op basis van een familieband kan volstaan om zelf als Gülenist beschouwd te worden. Daarbij is het in het bijzonder aangetoond dat familieleden specifiek gevisieerd dreigen te worden, te meer gelet op het feit dat zijn vader intussen strafrechtelijk veroordeeld werd tot een gevangenisstraf in deze hoedanigheid van vermeende Gülen-aanhanger en hij als gevolg van dit vonnis, dat in beroep bevestigd werd, gearresteerd en opgesloten werd. Verzoeker loopt dus niet enkel omwille van het bestaan van een band met zijn vader of omwille van het voorkomen van zijn naam in het strafdossier van [H. D.], een dergelijk risico, maar vooral en hoofdzakelijk omwille van het feit dat hij nét voor de mislukte staatsgreep als minderjarige school liep aan de militaire academie en omwille van het feit dat ex-cadetten die toen minderjarige waren en 23 nu meerderjarig geworden zijn, zoals verzoeker, omwille van die band nog steeds massaal vervolgd, berecht en opgesloten worden. Verzoeker meent dat verwerende partij nog steeds nagelaten heeft het onderzoek naar de persoonlijke vervolgingsvrees in hoofd van verzoeker omwille van zijn profiel op individuele en objectieve wijze te beoordelen, conform de principes uit artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet, niet alleen*

omdat het onvoldoende rekening heeft gehouden met de individuele en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, maar ook door de vervolgingsvrees onvoldoende te beoordelen in het licht van de actuele situatie door zich op geen enkele manier op concrete objectieve actuele landeninformatie te baseren bij het nemen van de bestreden beslissing."

2.3. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar de volgende landeninformatie waarvan ze ook de weblinks bijbrengt.

- Rijksoverheid Nederland - Algemeen Ambtsbericht Turkije, maart 2021, met verwijzing naar de weblink;
- The Guardian. Turkey's post-coup crackdown – in figures, 19 August 2017 met verwijzing naar de weblink;
- OSAR "Turquie: profil des groupes en danger" van 19 mei 2017, met verwijzing naar de weblink;
- Landinfo, "Tyrkia: Militoerakademienne" van 4 november 2020, met verwijzing naar de weblink;
- Landinfo, "Tyrkia: Fortsatte reaksjoner mot Giilen-bevegelsen van 11 juni 2020, met verwijzing naar de weblink;
- Gazeteduvar "Why are cadets jailed for life when their commanders go free?" van 15 januari 2020, met verwijzing naar de weblink;
- New York Times "In Turkey's Failed Coup. Trainees Face the Same Stiff Punishments as Generals" van 3 april 2021, met verwijzing naar de weblink;
- OFPRA, Le coup d'Etat manqué de juillet 2016 au camp militaire de Menteş et dans la province d'Izmir, 10 maart 2020, p. 9, met verwijzing naar de weblink;
- OFPRA, Le mouvement Gülen | La confrérie Hizmet de Fethullah Gülen (aussi désignée comme Fethullahci et FETÖ) et les poursuites engagées contre ce mouvement, 13 januari 2017, met verwijzing naar de weblink;
- US Department of State, 2020 Country Report on Human Rights Practices: Turkey, 30 maart 2021, met verwijzing naar de weblink;
- NRC "Turkije beveelt arrestaties van honderden 'Gülen-aanhangers'" van 26 april 2021, met verwijzing naar de weblink;
- The Times of India "Turkish authorities order detention of 158 military personnel over suspected links to failed coup in 2016" van 19 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink;
- Daily Sabah "81 arrested in operations against FETÖ across Turkey" van 22 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink;
- Stockholm Center for Freedom "Turkey orders detention of 249 people over alleged Gülen links in a week" van 22 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink;
- BoldMedya "Askeri öğrencilere gece yarısı operasyonu: Bu yıl gözaltına alınanların sayısı 900'e dayandı" van 19 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink;
- Sözcü Gazetesi "Ankara merkezli iki FETÖ soruşturmasında 125 gözaltı kararı" van 22 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink.

2.4. Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij de volgende stukken toe:

- Print online artikel uitspraak voormalige premier van Turkije (<http://www.emekliasubaylar.org/haberler/item/1598-basbakan-albay-ve-asagi-rutbelerinyuzde-60-80-i-fetocu>), inclusief voor eensluidend verklaarde vertaling;
- Print online artikelen arrestatie voormalige cadet aan dezelfde militaire school als verzoeker (<https://www.yeniasir.com.tr/izmir/2022/05/12/fetocu-isim-sahte-kimlikle-yurt-disinacikmaya-calisirken-yakalandi>) en <https://boldmedya.com/2022/05/11/itirafciliga-zorlanan-eskiaskeri-ogrenci-6-ayda-3-kez-tutuklandi/>) inclusief voor eensluidend verklaarde vertaling.

3. De aanvullende nota

Op 9 december 2022 brengt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij waarin zij de volgende documenten bijbrengt: Brieven Turkse autoriteiten in verband met het strafdossier van S.E.D. voorzien van een eensluidend verklaarde vertaling, alsook de mail naar de tolk.

4. Beoordeling

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke

en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek

wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

5.1. De verzoekende partij vreest vervolging door de Turkse autoriteiten omwille van haar profiel als "Gülenist". Zij wijst op haar schoolloopbaan op de militaire school, die na de mislukte staatsgreep in 2016 werd gesloten, en het gegeven dat zij een ex-cadet is. Daarnaast wijst de verzoekende partij op de arrestatie en de veroordeling van haar vader omwille van vermeende banden met de verboden Gülen-beweging alsook de vernoeming van haar naam in een Gülen-gelinkt juridisch dossier inzake een familievriend.

5.2. De commissaris-generaal heeft de geweigerd om de verzoekende partij als vluchteling te erkennen op basis van verschillende motieven zoals weergegeven in punt 1. De verzoekende partij betwist deze motieven op basis van haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, de documenten die ze bijgebracht heeft alsook op basis van landeninformatie die zij aan haar verzoekschrift voegt.

5.3. Deze beslissing werd genomen in navolging van 's Raad arrest van 22 februari 2022 met nummer 268 772 waarbij de beslissing van 12 oktober 2021 vernietigd werd. Na een vernietigingsarrest behoudt de commissaris-generaal zijn beoordelingsvrijheid bij het bepalen van de inhoud van een nieuwe beslissing. Hij kan zelf uitmaken wat de gevolgen van een vernietiging zijn en wat hij nog moet doen om het vernietigingsmotief volle uitwerking te geven. Echter het gezag van gewijsde dat aan een vernietigingsarrest is verbonden, strekt zich uit tot de onverbrekkelijk met het *dictum* verbonden motieven (RvS 10 juni 2010, nr. 205.000). Het zijn die motieven die de beoordelingsruimte bepalen waarover de commissaris-generaal nog beschikt (RvS 20 november 2014, nr. 229.258).

5.4. Ondanks dat in het vernietigingsarrest van 22 februari 2022 uitdrukkelijk gemotiveerd werd dat het essentieel is te beschikken over voldoende concrete objectieve landeninformatie, te meer uit de meest recente COI Focus van 27 oktober 2021 betreffende de veiligheidssituatie in Turkije blijkt dat de Turkse autoriteiten sinds 2016 duizenden verdachten wegens banden met de Gülen-beweging hebben aangehouden, heeft de verwerende partij nagelaten om concrete objectieve landeninformatie bij te brengen. Evenmin toont de verwerende partij aan dat ze in de onmogelijkheid was om dit te doen.

In haar verzoekschrift brengt de verzoekende partij daarentegen verschillende rapporten bij die betrekking hebben op de behandeling van (vermeende) Gülenisten waaronder het Algemeen Ambtsbericht Turkije opgesteld door de Nederlandse autoriteiten. De verwerende partij betwist de actualiteit van voormeld ambtsbericht niet. In dit ambtsbericht is er een hoofdstuk gewijd aan de positie van (vermeende) Gülenisten. Zij zijn de aanhangers van Fethullah Gülen, een islamitische prediker die in Pennsylvania (VS) verblijft. De Turkse autoriteiten houden hem en zijn beweging verantwoordelijk voor de mislukte poging tot een staatsgreep van 15 juli 2016. Voormeld ambtsbericht maakt duidelijk dat de Turkse autoriteiten de mislukte staatsgreep niet alleen aanwendden om de Gülenbeweging te ontmantelen, maar

ook om af te rekenen met uiteenlopende groepen die afweken van de door de regering gestelde norm. Er vinden nog massa-arrestaties van (vermeende) Gülenisten plaats. De gearresteerden behoorden veelal tot het leger en de politie. Op regelmatige basis verschenen er berichten over (massa-)arrestaties van (vermeende) Gülenisten in het veiligheidsapparaat, de advocatuur en de ambtenarij. Voormeld ambtsbericht meldt een reeks criteria op grond waarvan (vermeende) Gülen-aanhangers werden aangeklaagd en strafrechtelijk vervolgd, zoals het hebben van een bankrekening bij Bank Asya, het sturen van kinderen naar een Gülen-school en het hebben gedownload van de ByLock-app. Met deze applicatie zouden Gülenisten volgens de Turkse autoriteiten versleutelde berichten naar elkaar hebben verstuurd. In het verleden omvatte de Gülen-beweging in Turkije verschillende instituties, zoals scholen, studentenhuizen, ziekenhuizen en culturele en charitatieve instellingen. Niet alleen overtuigde Gülenisten, maar ook niet-Gülenisten voelden zich daartoe aangetrokken, omdat deze instituties in kwalitatief opzicht hoog stonden aangeschreven. Uit de landeninformatie blijkt dat het mogelijk is dat iemand heeft gestudeerd aan een Gülen-instelling, heeft verbleven in een Gülenistisch studentenhuus, heeft gewerkt bij de Gülenistische krant Zaman of een bankrekening heeft gehad bij Asya Bank en toch geen Gülenist is in ideologische zin. Desondanks kan een dergelijk iemand in verband worden gebracht met de Gülen-beweging en als gevolg daarvan persoonlijke problemen ondervinden met de Turkse autoriteiten. In de landeninformatie wordt aangegeven dat (vermeende) Gülenisten in het veiligheidsapparaat, zoals militairen en gendarmes, in het bijzonder de negatieve aandacht genoten van de Turkse autoriteiten. Echter betrokkenheid bij de Gülen-beweging leidt niet in alle gevallen tot strafrechtelijke vervolging, maar betrokkenheid bij de Gülen-beweging in het verleden kan wel leiden tot strafvervolging in het heden. Ten eerste is er een zekere mate van willekeur bij de strafrechtelijke vervolging van (vermeende) Gülenisten. Eén bron wijst in dit verband erop dat de Turkse autoriteiten geen objectieve criteria hanteren en deze evenmin consequent toepassen. Ten tweede is het simpelweg onmogelijk om iedere (voormalige) Gülenist strafrechtelijk te vervolgen, daar de groep te omvangrijk is. Ten derde kunnen sommige (voormalige) Gülenisten strafvervolging omzeilen door middel van politieke connecties met de AKP/MHP-top en omkoping (p. 38-46). Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt ook dat familieleden van Gülenisten de negatieve aandacht van de Turkse autoriteiten kunnen trekken.

Uit de bijgebrachte landinformatie blijkt niet dat elke (vermeende) Gülenist in Turkije vervolgd wordt. Er mag dan ook van een verzoekende partij worden verwacht dat zij op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees. Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar Turkije te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Turkije, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en de verzoekende partij dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan de verzoekende partij om deze vrees ook gefundeerd en geloofwaardig te maken.

De Raad zal daarom verder nagaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar relaas, in het licht van de relevante informatie in verband met haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

5.5. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming brengt de verzoekende partij de volgende documenten bij: een uittreksel uit het geboorteregister, een geboorteakte, haar nûfus en paspoort. Alsook legt de verzoekende partij kopieën neer van een foto van haar op het lyceum, van een puntenlijst en van verschillende gerechtelijke documenten aangaande de aanklacht tegen haar vader, een proces-verbaal met verklaringen van M.F.Ü. waarin haar naam ter sprake zou komen, het vonnis omtrent de veroordeling van haar vader in eerste aanleg en een bewijs van de uitvoering van zijn arrestatie en brieven Turkse autoriteiten in verband met het strafdossier van S.E.D.

Het is inderdaad zo dat de verzoekende partij van een aantal documenten slechts kopieën bijbrengt, echter zijn kopieën op zich niet volkomen van elke bewijswaarde ontdaan. Dat kopieën enkel een beperkte bewijswaarde hebben, betekent verder niet dat met deze stukken geen enkele rekening moet worden

gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van een beschermingsverzoek. Deze stukken maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen in het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie.

5.6. De Raad is van oordeel, na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier dat hij zich niet kan schragen achter de motieven van de bestreden beslissing. Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie.

Het is inderdaad zo dat er niet blijkt dat de verzoekende partij voor haar vertrek uit Turkije door de Turkse autoriteiten vervolgd werd. De Raad herinnert er echter aan dat noch het Verdrag van Genève noch artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 de erkenning van de vluchtelingenstatus voorbehoudt aan verzoekers die in het verleden zijn vervolgd. Zoals reeds aangegeven in het arrest van 22 februari 2022 dient een toekomstgerichte beoordeling gemaakt te worden.

In casu wordt niet betwist dat de verzoekende partij als minderjarige school gelopen heeft aan een militaire school die werd gesloten door de regering na de mislukte staatsgreep in 2016. Het profiel van de verzoekende partij als ex-cadet wordt *in casu* niet betwist. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat destijds minderjarige cadetten wegens (voorgehouden) deelname aan de coup poging, veelal zonder stevig bewijsmateriaal, vervolgd worden en dat *anno* 2021 nog steeds ex-cadetten vervolgd worden en dat operaties tegen verdreven cadetten die in 2016 niet konden vastgehouden worden wegens hun minderjarigheid doorgaan. Dit element werd reeds aangehaald in 's Raads arrest van 22 februari 2022. Zoals reeds uiteengezet in voormeld arrest heeft de verwerende partij niet afdoende rekening gehouden met de uitleg van de verzoekende partij dat zij minderjarig was op het ogenblik dat haar school gesloten werd, dit eveneens tijdens de aanvraag van haar paspoort, en er een zekere achterstand was bij de autoriteiten te meer uit de aangebrachte informatie blijkt dat er heden nog steeds vervolgingen plaatsvinden in het kader van de staatsgreep in 2016 en meer bepaald van ex-cadetten die in 2016 minderjarig waren. In de bijgebrachte landeninformatie valt bovendien te lezen dat in het algemeen wordt aangenomen dat de militaire scholen volledig worden gedomineerd door de Gülen-beweging, en de cadetten met groot argwaan worden bekeken. Een toenmalige minister heeft verklaard dat 95% van de studenten die zijn opgeleid aan militaire scholen bij de beweging waren aangesloten. Tenzij een individuele cadet kan wijzen op een duidelijke nationalistische familieachtergrond, zal hij een sterk stigma van Gülenist dragen. Dit geldt ook voor minderjarigen die door de beweging als gehersenspoeld worden gezien. Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat zij als minderjarige naar vergaderingen van de Gülen-beweging ging omdat haar vader dit graag had, maar dat ze hiermee gestopt is sinds de staatsgreep (NPO 16 juni 2022, p.7). Daarenboven kan de verzoekende partij niet duiden op een duidelijke nationalistische familieachtergrond. In tegendeel haar vader is een ex-militair die in 2019 werd opgepakt door de antiterrorisme-eenheid wegens verdenking van banden met de verboden Gülen-beweging. Haar vader werd uiteindelijk veroordeeld voor het misdrijf van lidmaatschap van een gewapende organisatie met een gevangenisstraf van meerdere jaren en men is tot zijn arrestatie overgegaan is. In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij uitdrukkelijk deze elementen niet te betwisten. De veroordeling van haar vader is gebeurd nadat de verzoekende partij Turkije heeft verlaten. Hoewel uit de bijgebrachte landeninformatie niet blijkt dat arrestaties van familieleden van personen die zijn gedetineerd, vervolgd of tegen wie een onderzoek is ingesteld, niet systematisch worden verricht onder meer door een gebrek aan capaciteit herinnert de Raad eraan, dat het risico van vervolging niet systematisch dient te zijn om vrees voor vervolging te doen ontstaan. *In casu* kan er ook geen abstractie gemaakt worden dat het een lid van haar kerngezin is die werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van meerdere jaren, namelijk haar vader, en dat de verzoekende partij een ex-cadet is en als minderjarige ook naar vergaderingen van de Gülen-beweging gegaan is. Ook is zij uit Turkije vertrokken een aantal maanden nadat ze meerderjarig geworden is. Daarenboven heeft de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud van 16 juni 2022 verklaard dat tijdens de zittingen in het tribunaal de autoriteiten naar de verzoekende partij gevraagd hebben, alsook dat politiemannen twee à drie weken voor het persoonlijk onderhoud aan haar moeder hebben gevraagd waar de verzoekende partij zich bevond (NPO 16 juni 2016, p.9). Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat de verzoekende partij over het politiebezoek aan haar thuis slechts vage verklaringen afgelegd heeft, gaat de verwerende partij eraan voorbij dat dit gebeurd is wanneer de verzoekende partij reeds het land verlaten had en dat zij deze informatie van haar moeder gekregen heeft. In de landeninformatie wordt bovendien aangegeven dat een laag niveau van bewijsvoering gehanteerd wordt om veroordeeld te worden omwille van (vermeende) banden met de Gülen-beweging.

Het gegeven dat de moeder van de verzoekende partij en haar twee broers zich nog in Turkije bevinden na de veroordeling van verzoekers vader is niet afdoende om een risico op vervolging in hoofde van de

verzoekende partij als louter hypothetisch te beschouwen nu haar broers heel jong zijn en niet naar dezelfde school als de verzoekende partij gegaan zijn. Bovendien zijn haar broers ook nooit naar een vergadering van de Gülen-beweging gegaan (NPO 16 juni 2022, p.8). Het gegeven dat de verzoekende partij twee vrienden vermeldt die zich nog in Turkije bevinden en die naar dezelfde school als de verzoekende partij gegaan zijn, volstaat evenmin om een risico op vervolging in hoofde van de verzoekende partij als louter hypothetisch te achten daar er geenszins blijkt dat zij een gelijkaardig profiel als de verzoekende partij hebben gelet op de veroordeling en gevangenschap van haar vader voor het misdrijf van lidmaatschap van een gewapende organisatie. In deze onderstreept de Raad dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Elk verzoek dient op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Waar de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat de antiterreureenheid die haar vader gearresteerd heeft ook de mogelijkheid had om de verzoekende partij aan te houden of minstens te ondervragen, gaat de verwerende partij eraan voorbij dat de verzoekende partij op het ogenblik van de aanhouding van haar vader nog minderjarig was en dat zij reeds een aantal maanden na haar meerderjarigheid uit Turkije vertrokken is.

Gelet geheel van voormelde individuele omstandigheden, namelijk zijn profiel als ex-cadet, het gegeven dat de verzoekende partij deelgenomen heeft aan de vergaderingen van de Gülen-beweging, alsook de veroordeling en gevangenschap van haar vader omwille van zijn affiliatie met de Gulen-beweging, cumulatief beoordeeld, gezien in relatie met elkaar, alsook afgewogen in het licht van de bijgebrachte landeninformatie is de Raad van oordeel dat voor de verzoekende partij bij terugkeer naar Turkije op afdoende wijze een gegronde vrees voor vervolging omwille van een toegeschreven politieke overtuiging kan worden aangenomen. Gelet op de beschikbare landeninformatie *juncto* haar individuele omstandigheden kan er in Turkije voor de verzoekende partij geen redelijke bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet worden geboden.

5.7. In het dossier zijn er geen elementen terug te vinden om aan te nemen dat de verzoekende partij misdrijven of handelingen heeft begaan die vallen onder artikel 1, afdeling F van het Vluchtelingenverdrag, waardoor zij moet worden uitgesloten van het voordeel van de internationale bescherming waarin het Verdrag voorziet.

5.8. De verzoekende partij wordt als vluchteling erkend, in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS

